

'Det er nemlig ikke således til søs som i mange andre fag, hvor en dreng står så og så mange år i lære og efter udløben læretid bliver svend; til søs er der ingen bestemt læretid for at nå fra den ene grad til den anden. Enhver, der føler, han er i besiddelse af de kundskaber, der fordres for at mønstre som ungmand, letmatros, matros, bådsmand osv. søger kort og godt en hyre i den ønskede stilling. Men ve den, der overvurderer sin dygtighed og giver sig ud for mere, end han kan. Alt, hvad der er af svinearbejde, drillerier og ubehagelighed, kan man være sikker på at få en broderpart af, for enhver føler, at han har bedraget de andre, og at de må gøre noget af hans arbejde. Den, der således giver sig ud for mere, end han kan, må være glad, om han slipper med at blive sat ned i hyre; dette føles ikke nær så hårdt som det, stadig at blive set skævt til...'

'God disciplin ombord beror også meget på, at forholdet mellem kaptajnen og styrmanden er godt. Er der noget, hvorom de ikke er enige, så bør de gå på tomandshånd, imedens de diskuterer sagen; ethvert optrin i mandskabets påsyn svækker i høj grad disciplinen og virker ødelæggende på hele forholdet ombord. Har styrmanden gjort noget på en måde, som kaptajnen ikke synes om, så bør han kalde ham til side, imedens han siger det, ikke løbe hen på dækket imellem folkene og irettesætte ham der; eller omvendt, har kaptajnen forurettet styrmanden, eller er der andet i vejen, så bør styrmanden også vente med at tale sin sag, til han er ene med kaptajnen. I et skib kan der i reglen blive bryderier nok, såvel for styrmanden som for kaptajnen; det vil derfor gå bedst, når de begge er enige og have en fast og bestemt optræden over for alle..Kaptajnen har efter alle landes sølov en stor myndighed ombord i sit skib, men ved siden deraf har han også et stort ansvar over for rederi, ladningsejer, assurandører og sit mandskab. Netop fordi alt angående skibet og en stor myndighed er lagt i kaptajnens hænder, har han det for en del i sin magt at gøre skibet til, hvad han vil, og er der noget sted, hvor de gamle ord passer, »som Herren er, så følg hans svende«, så er det ombord i et skib. Uvilkårligt vil noget af kaptajnens karakter og optræden blive oplaget af alle de, der er ombord i skibet. I næsten alle skibe kaldes kaptajnen mellem folkene indbyrdes »den gamle«, og han bør også være den erfarne, den kloge, den sindige, den, hvem man henvender sig til, når der er noget på færde, og således er det også i de fleste Tilfælde: Bliver en mand syg, går han til den gamle for at få råd og medicin, kommer der en byge, ja så »kald på den Gamle«! Får man land i sigte, varsko den gamle!'

'Lydighed og orden er aldeles nødvendig ombord, og da det er af vigtighed, at enhver ordre bliver rigtig forstået og udført, er det ikke alene en skik, men ligefrem påbudt ved lov, at mandskabet ved passende og tydelige svar giver tilkende, at de har forstået ordren; et grynt er ikke nok, og det betragtes med rette som god sømandsskik at svare højt og lydeligt...En smuk og god opførsel af, hver enkelt mand ombord er ikke alene en ære og anbefaling for ham selv, men kan i væsentlig grad bidrage til at vedligeholde og forhøje hele Nationens anseelse i udlandet.'